

Det foreslås i § 4, stk. 2, at den private deltagelse i selskabet ikke løbende kan mindskes, hvis det betyder, at den kommunale eller regionale deltagelse forøges. Baggrunden herfor er, at formålet med selskaberne oprettet i henhold til denne lov er en markedsforberedelse, og at der derfor ikke er begrundelser for, at det skal være muligt at forøge det kommunale eller regionale engagement i selskabet efterfølgende. Dette gælder, uanset om den kommunale eller regionale deltagelse er maksimumsgrænsen på 75 pct., eller om deltagelsen er mindre. Et yderligere kommunalt eller regionalt indskud i et selskab forudsætter som følge heraf som udgangspunkt, at der sker en tilsvarende forøgelse af det private engagement. Hvis en ny kommune eller region ønsker at deltage i et eksisterende selskab, forudsætter dette en udvidelse af den samlede kommunale og regionale ejerkreds således, at den private ejerandel samtidig forøges tilsvarende. De private parter kan derimod investere yderligere i selskabet uden tilsvarende offentlig indskud.

I ganske særlige tilfælde kan der dog være behov for, at kommunen eller regionen kan indgå i selskaber, der alene har en offentlig ejerkreds. Det foreslås derfor i § 4, stk. 3, at der fastsættes hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren generelt kan undtage visse typer selskaber for kravet om privat deltagelse. Bemyndigelsen tænkes på nuværende tidspunkt udmøntet i forhold til regionernes (de offentlige sygehuses) mulighed for at indgå i selskaber om teknologioverførsel (§ 8-selskaber) sammen med aktieselskaber stiftet efter § 4 i lov om teknologioverførsel m.v. ved offentlige forskningsinstitutioner (lov nr. 483 af 9. juni 2004). Bemyndigelsen vil alene omfatte nogle ganske særlige tilfælde. Udkastet til bekendtgørelse vil blive sendt i høring hos blandt andet ministerier med henblik på at få vurderet, hvorvidt bekendtgørelsen skal omfatte andet end forskningsselskaber. Dette vurderes dog umiddelbart ikke at være tilfældet.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at det i nogle ganske særlige situationer kan ske, at det ikke er muligt at finde en privat investor, uanset at en selskabsdannelse må anses for fornuftig. Der kan også opstå helt ekstraordinære situationer, hvor kravet om, at den private deltagelse ikke må nedbringes i forhold til den offentlige deltagelse, må anses for uhensigtsmæssigt. Som eksempel kan nævnes, hvis en privat deltager i et selskab pludseligt opløses eller går konkurs.

Det foreslås derfor i § 4, stk. 4, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder kan give tilladelse til fravigelse af stk. 1 og 2. Ved styrelsens behandling af en sådan anmodning fra en kommune eller region skal styrelsen navnlig lægges vægt

på selskabets størrelse, og hvorvidt selskabet skal sælge til både private og andre kommuner eller regioner eller udelukkende til kommuner, regioner og andre offentlige myndigheder samt hvorvidt der i forvejen eksisterer et velfungerende privat marked med private virksomheder, som vil kunne varetage opgaven. Det vil endvidere være et væsentligt hensyn, der taler for, at styrelsen kan undtage fra kravene, at den pågældende kommune eller region godtgør, at kommunen eller regionen i tilstrækkeligt omfang har forsøgt at finde en privat deltager til selskabet, jf. for eksempel igennem en udbudsrunde. Der kan også efter en konkret vurdering i ganske særlige tilfælde lægges vægt på, om det offentlige har særlige interesser i at have offentlig indflydelse i selskabet, f.eks. hvis selskabet skal privatiseres inden for en kortere årrække.

Med private ejere forstås i lovforslaget fysiske eller juridiske personer, der ikke kan betragtes som offentlige myndigheder. Staten vil for eksempel ikke kunne betragtes som en privat deltager i denne situation. Med private ejere forstås således blandt andet selvstændige juridiske personer, der er oprettet på et privatretligt grundlag. Dette gælder dog ikke ved kommunal eller regional deltagelse via et kommunalt fællesskab, eller via et selskab, hvor en eller flere kommuner, regioner eller offentlige myndigheder i øvrigt samlet set har bestemmende indflydelse i selskabet.

Til § 5

Det foreslås i bestemmelsen i § 5, stk. 1, at der fastsættes en maksimumsgrænse for, hvor stor en andel af omsætningen i et selskab med kommunal eller regional deltagelse omfattet af lovforslagets § 3 der må hidrøre fra salg til andre. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at deltagende kommuner skal trække sig ud af et selskab, såfremt selskabets salg til andre end kommuner når op over en vis andel af omsætningen målt som et gennemsnit af de tre foregående regnskabsår, og at en deltagende region skal trække sig ud af selskabet, hvis selskabets salg til andre end regioner når op over denne grænse. Hvis der både deltager kommuner og regioner i et selskab foreslås det, at det afgørende skal være selskabets salg til andre end kommuner og regioner.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, indebærer, at eksempelvis selskaber med kommunal deltagelse maksimalt må sælge i alt 25 pct. til staten, regioner og private.

Det foreslås, at grænsen skal måles som et gennemsnit af de tre forudgående regnskabsår. Det er dog samtidigt klart, at hvis et selskabs omsætning et år tydeligt viser, at selskabets omsætning også i de kom-